

Sygn. akt V CSK 342/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku M.K.
przy uczestnictwie J.K., A.K. i B.K.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. K. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 24 listopada 2016 r., w którym m.in. zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 26 kwietnia 2016 r. i oddalono wniosek wnioskodawczyni. Sąd Rejonowy ustanowił służebność drogi koniecznej zgodnie z wnioskiem wnioskodawczyni, obciążając tę służebność nieruchomości sąsiednią nr [...]/64.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni podnoszono zarzuty naruszenia jedynie prawa materialnego (art. 145 k.c., art. 247 k.c.). Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Motywując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, wnioskodawczyni stwierdziła, że istnieje potrzeba wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy zagadnień prawnych sformułowanych w trzech pytaniach (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej wnioskodawczyni i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącej - nie wystąpiły istotne zagadnienia prawne przedstawione przez skarżącego w trzech pytaniach (na s. 7-8 skargi). Nie chodzi tu bowiem o zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a o próbę poszukiwania odpowiedzi o możliwość ustanowienia wskazanej we wniosku wnioskodawczyni służebności drogi koniecznej w świetle dokonanych przez Sądy meriti ustaleń faktycznych. Przepis art. 145 k.c. może mieć bowiem zastosowanie także w opisanej we wniosku sytuacji wydzielenia z jednej nieruchomości innej samodzielnej nieruchomości i dalszych okoliczności utrudniających odpowiedni dostęp do drogi publicznej.

Przedstawione w skardze trzy pierwsze pytania (s. 7-8 skargi) zmierzają w istocie do stwierdzenia tego, czy w rozpoznawanej sprawie istniały wystarczające przesłanki do ustanowienia służebności drogi koniecznej na rzecz nieruchomości władnącej nr [...]71 w sposób wskazany we wniosku wnioskodawczyni (obciążenia

tą służebnością nieruchomości uczestników postępowania, J. i A. K.). Sąd Okręgowy oceniał wniosek wnioskodawczyni właśnie z punktu widzenia postanowień art. 145 § 1 i § 2 k.c. na podstawie dokonanych wcześniej ustaleń faktycznych. Trafnie przy tym wskazał na elementy stanu faktycznego, które – przy odwołaniu się do orzecznictwa Sądu Najwyższego - mogły uzasadniać nieuwzględnienie wniosku o ustanowienie służebności drogi koniecznej w sposób sugerowany przez wnioskodawczynię. Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika m.in., to że istniała jednak techniczna możliwość urządzenia odpowiedniej drogi przebiegającej przez działki nr [...] /74 i [...] /60, stanowiących współwłasność wnioskodawczyni. Nie podzielono zatem stanowiska Sądu Rejonowego o braku odpowiedniego dostępu nieruchomości (władnącej) nr [...] /71 do drogi publicznej z racji samego ukształtowania terenu obejmującego działki nr [...] /74 i [...] /60 (s. 7 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

Należy także stwierdzić, że interpretacja art. 247 k.c. dotyczące tzw. instytucji konfuzji jest w zasadzie prawidłowa (połączenie prawa własności gruntu z ograniczonym prawem rzeczowym powoduje wygaśnięcie ograniczonego prawa rzeczowego). Stanowisko Sądu Okręgowego należy w tym zakresie rozumieć w tym sensie, że zasadniczą przeszkodą w ustanowieniu służebności drogi koniecznej w sposób sugerowany przez wnioskodawczynię (m.in. przez działkę nr [...] /64) byłby właśnie wspomniany art. 247 k.c., przewidujący wspomniany skutek konfuzyjny. Z treści postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 26 kwietnia 2016 r. (k. 483 akt sprawy) i zaskarżonego uzasadnienia Sądu Okręgowego wynika, że działka nr [...] /64 nabyta została przez wnioskodawczynię i jej męża (por. też s. 10 skargi kasacyjnej).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.) i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 520 § 1 k.p.c.).

